

[Justitsministeren.]

være glade ved, at vi i disse Tider har en Finansminister, der baade sørger for, at der kommer Penge ind i Statskassen, og passer paa, at de kun meget svært kommer ud af den igen.

Motorbøderne tilfalder Statskassen, fordi Staten har betydelige Udgifter i Anledning af Motorvæsenet, baade til Færdselspoliti, til motorsagkyndige — selv om disse formelt lønnes af Motorgebyrerne —, til automobilteknisk Udvalg, til Politi og til Dommerkantorer. Hvis Motorbøderne delvis blev unddraget Statskassen, maatte de jo tilfalde Købstæderne og Amtsfonden, som har Udgifter til Politi og til Delinkventer, hvorimod der ikke kan findes nogen som helst Begrundelse for, at Sognekommunerne skal have Andel i disse Bøder.

Ved den foreslaaede Ændring vilde man lade Bøderne indgaa i Kasser, som for en stor Del slet ikke har Udgifter til Politi- og Strafforfølning. Bødernes delvise Henlæggelse til Kommunerne kan heller ikke begrundes ved Vejsliddet, idet Automobilene gennem Afgiften og Omsetningsafgiften betaler deres meget væsentlige Bidrag til Vejenes Vedligeholdelse.

Endelig vil en Ændring som den her foreslaaede være upraktisk, fordi Automobilene kører gennem flere Kommuner. Hvis et Automobil har kørt for hurtigt paa en vis Vejstrækning, maaske en Amtsvej, og herunder er passeret gennem en Række Kommuner, skal man saa til at stykke Bøden ud i saa mange Andele, som Kommunernes Antal er? Eller hvis et Automobil noteres for at have kørt uden rød Baglygte eller i det hele taget med en eller anden teknisk Mangel i Strid med Motorloven, skal man saa til at opspore, gennem hvor mange Snese eller maaske gennem hvor mange hundrede Kommuner den har kørt med denne Mangel? Det maa erindres, at det kun kan være Gerningsstedet, der er afgørende for, hvilken Kommunalkasse Bøden skal tilfalde — Værnetinget betyder intet som helst i denne Henseende.

Disse Grunde taler afgørende imod at tillægge Kommunerne Andel i Bøderne. Og de gør sig ogsaa gældende, for saa vidt Talen er om at henlægge Bøderne til Købstads- eller Amtskommunen.

Som noget mere subsidiært kan anføres, at et Automobil ofte samtidig overtræder Motorloven og Færdselsloven, og i saadanne Tilfælde tillægger Domstolene Statskassen og Politikassen Bøden med

Halvdelen til hver. Efter den foreslaaede Ændring af Færdselsloven vil Delingsforholdet i saadanne Tilfælde fremtidig blive Halvdelen til Statskassen, $\frac{1}{4}$ til Kommunekassen og $\frac{1}{4}$ til Politikassen. Saafremt nu ogsaa Motorbøderne skulde deles mellem Statskassen og Kommunekasserne, vilde Delingsforholdet blive endnu mere indviklet. Har Føreren begaaet Lovovertrædelse ved Kørsel gennem et stort Antal Kommuner, vil Delingsforholdet kun kunne udregnes af en Professor i Matematik — hvis han kan.

Jeg tror derfor ikke, det vil være godt at gennemføre en saadan Regel. Hvis f. Eks. en Mand kører fra København til Roskilde paa 5 Kvarter, hvem skal saa have Bøden? Hvordan skal den fordeles mellem Statskassen og Kommunerne? Eller hvis en Handelsrejsende har kørt Landet rundt i en 8 Dages Tid med mangelfulde Bremses, hvem skal saa have Bøden?

En Overtrædelse af Færdselsloven kan altid stedfæstes; der er f. Eks. Spørgsmaal om Overstækning af en forbipasserende — det kan jo kun ske paa et bestemt Sted — eller om Drejning i for kort en Bue. Men Motorforseelserne kan strække sig gennem lang Tid, fortsættes gennem mange Kommuner, om det skal være gennem hele Landet, saa her duer det ikke at have en Regel om Fordelingen af Bøderne. Saadanne Indvendinger kan ikke gøres mod de Bøder, der idømmes efter Færdselsloven, her er det teknisk muligt at fordele dem mellem Stat og Kommune.

Formanden: Da det vil være ønskeligt at tilendebringe Forhandlingerne i dette Møde, henstiller jeg til følgende Talere at fatte sig i Korthed.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Det har jeg for mit Vedkommende ogsaa tænkt mig at gøre, saa meget mere som de mange Ordførere for Mindretallene ikke har fremsat Synspunkter, der er nye for os, der har deltaget i Udvalgsarbejdet, og saa godt som alle Mindretallenes Ændringsforslag er jo stillet af et eller 2 Medlemmer, saa Tingets Medlemmer vil forstaa, at Mindretallene ikke har virket overbevisende i Udvalget, og det forekommer mig ikke, at deres Udtalelser her i Salen har været mere overbevisende.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich vil jeg gerne sige, at den Maade, paa hvilken han gik ind for, at Fodgængere skal være pligtige at gaa imod den kørende Færdsel, gav Ind-